

Калугерските ниви - към Конаре. Нали казват, че между Козарево и Конаре имало някакъв манастир в Улищаца. Бяхме малки деца, на всеки Летни Никулден, поповете организираха и освещаваха, един църковен ритуал, освещаваха масла. Майка ми, баща ми, другите хора, приготвили ядене, ино - друго и ний малки деца отивами на манастира - днеска са освещават масла. Виждаха са ини основи, виждаши са, че имало някаква постройка. Казваха, чи там имало един манастир. Имало ли ѝ, нямало ли ѝ, никой не можи да кажи! Тоз манастир си ѝ имал собствени земи и гора. Над него горе е Градището. Аз съм чувал от баща си, чи от манастира имало подземие, което излизало чак горе на Градището. И когато турските орди идвали отдолу да нападат, имало наблюдатели, имали са знамена, байраци, когато дигнат червения байрак хората от полето са прибират през тунелите минават, излизат горе в планината, когато дигнат белия байрак казват, чи е свободно и слизат долу да работят. Истина ли ѝ, не е ли? ¹⁴

До **Йорданска чешма** е последния манастир, по-късностроен, знае се, че е изгорен от турците. По-стария манастир е бил на Саръ джевезлѝ, сега е Попово езеро. През 39-40-та година, като копаят за водопровод и резервоар попадат на погребение на жена с дете. Баба Васила (Васила Сосерова) казваше, че „като дете играехме в руини и в тях имаше малки преградки с малки долапчета“. Вътре помещенията били измазани с цветна мазилка.¹⁵

МАНАСТИРЪТ „СВ. ИЛИЯ“ КРАЙ С. ЧИНТУЛОВО

Местно предание разказва за двама братя Димитър и Илия, които били аргати при местния бей (султан). Според

¹⁴ Инф: Георги Георгиев Христанов, р. 1942, средно, стр. техн. Зап. д-р Вл. Демирев, Д. Станчева, 11. 05. 2006 г., кв. Козалево, гр. Твърдица

¹⁵ Инф: Стамо Георгиев Стамов, р. 1933, полувисше, учител , 22. 04. 2009 г. Зап. д-р Вл. Демирев, гр. Шивачево